

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-183/15-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić predsjednice vijeća, Jasminke Jenjić i Blanše Turić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja O. B. iz S., protiv tuženog Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, radi poništenja rješenja klasa: UP/I-050-02/15-01/03, urbroj: 401-01/11-15-01 od 9. srpnja 2015. u predmetu prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 4. prosinca 2015.

p r e s u d i o j e

Tužbeni zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog tijela odbijen je kao neosnovan prigovor tužitelja, oznake ppi-20/15 izjavljen zbog nedobivanja odgovora na predstavku u zakonom propisanom roku.

U tužbi koju je ovom Sudu ustupio Upravni sud u Splitu tužitelj navodi kronologiju postupanja iz svojih zahtjeva uz postavljen upit KBC R. koji nije u zakonom propisanom roku odbacio tužiteljev zahtjev za pristup informacijama, uz iscrpno navođenje postupaka tuženog za koje smatra da nisu bili zakoniti te se poziva na odredbe Zakona o upravnim sporovima i Zakona o pravu na pristup informacijama za koje smatra da ih je trebalo primijeniti odnosno za koje smatra da ih je tuženik povrijedio.

Smatra da pobijani akt predstavlja neprofesionalni odgovor u kojem tuženik nije bio u stanju ispravno primijeniti materijalno pravo jer očito smatra da tužitelj nema pravo podnijeti prigovor kad izostane obavijest da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti, te u vezi s tim smatra da tuženik svjesno ignorira činjenicu da je nepostupanje u zakonom propisanom roku razlog kojeg treba poduzeti propisane mjere protiv nepostupatelja.

Smatra također da iz osporenog akta proizlazi da uvjerenje o činjenicama koje tuženik uzima dokazanima nisu stečene temeljem brižljive i savjesne ocjene svakog dokaza i svih dokaza zajedno čime je tuženik zanemario osnovna načela upravnog postupka. Također da iz postupanja tuženika a i iz obrazloženja osporenog akta nije vidljivo na temelju kojih to valjano utvrđenih činjenica je

tuženik donio odluku, čime je tužitelju onemogućena djelotvorna pravna zaštita. Opširno u tužbi opisuje u čemu se sastoje kršenja postupovnih pravila pa predlaže Sudu da uvaži tužbu i osporeno rješenje oglasi ništavim podredno da ga poništi te da naloži tuženiku poduzimanje propisanih mjera protiv KBC-a R..

Tuženo je tijelo podnijelo odgovor na tužbu protiveći se istoj te radi izbjegavanja ponavljanja razloga obrazloženja pobijanog rješenja upućuje se na iste razloge. U odgovoru se dodaje da je tuženik poduzimao radnje postupajući po predstavi tužitelja sukladno članku 59. Zakona o pravu na pristup informacijama koje su detaljno navedene u obavijesti o poduzetom iz koje proizlazi da nema osnove za izricanje mjera iz članka 59. stavka 4. odnosno da nema mjesta daljnjem postupanju. Nadalje tuženi navodi da je tužitelj bio upoznat da je njegova predstavka uzeta u rad iako sukladno odredbi članka 59. Zakona o pravu na pristup informacijama ne proizlazi obveza da svakog podnositelja predstavi obavještava o tijeku poduzimanja radnji već o utvrđenih činjenicama i o rezultatima postupanja po predstavi. Uz to napominje da je na nekoliko tužiteljevih e-mailova odgovoreno isti dan što je vidljivo iz konkretnog predmeta. Pored toga ukazuje da se predmeti rješavaju sukladno redosljedu zaprimanja te se napominje da ured tuženika osim poslova drugostupajnskog tijela obavlja i poslove promocije, edukacije, nadzora, odgovaranja na upite, davanja mišljenja, vođenje projekata i međunarodne suradnje. Zbog velikog broja zaprimljenih predmeta i sukladno administrativnoj popunjenosti, a imajući u vidu djelokrug poslova koji se obavljaju navedeno postupanje po predstavi sukladno članku 59. Zakona kao ni po drugim predstavkama nije moguće pokrenuti i završiti u rokovima navedenim u ZUP-u koje spominje tužitelj niti se isti kao što je navedeno u osporenom rješenju, primjenjuje u navedenom postupanju. Slijedom navedenoga tuženik predlaže da se tužba odbije i potvrdi osporeno rješenje pri čemu se ne osporava da je osporeno rješenje donijeto izvan roka odnosno da predstavka od 19. ožujka 2015., prigovor oznake ppi-20/15 i požurnica ppi-21/15 nisu potvrđeni isti dan kada su zabilježeni na poslužitelju, međutim da navedeno ne utječe na zakonitost pobijanog rješenja i provedenih radnji povodom tužiteljeve predstave.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ocjenujući zakonitost osporenog rješenja u granicama postavljenog zahtjeva sud nalazi da nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja te pritom prihvaća razloge koje je za svoju odluku tuženik dao u obrazloženju osporenog rješenja i odgovora na tužbu jer su isti utemeljeni na podacima spisa predmeta i na pravilnoj primjeni materijalnog prava.

Imajući u vidu sadržaj postavljenog zahtjeva te odlučujući o njegovoj osnovanosti, ovaj Sud smatra da valja poći od odredbe članka 5. stavka 1. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj: 25/13. – dalje u tekstu: ZPPI) koji kao pravo na pristup informacijama podrazumijeva pravo korisnika na traženje i dobivanje informacija kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informacije neovisno o postavljenom zahtjevu kada takvo objavljivanje proizlazi iz obveze određene zakonom ili drugim propisom.

Iz sadržaja spisa predmeta dostavljenog ovom Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tužitelj nezadovoljan postupanjem tuženog tijela koje nije u rokovima i na valjan način odgovorilo na njegovu predstavku na postupanje KBC R. koji nije u zakonom propisanom roku odlučio o tužiteljevom zahtjevu za pravo na pristup informacijama.

Naime, iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj 19. ožujka 2014. godine uputio e-mailom predstavku zbog kršenja odredbe članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama od strane Kliničkog bolničkog centra R. jer navedeno tijelo javne vlasti nije u zakonom propisanom roku odbacilo rješenjem tužiteljev zahtjev za pristup informacijama.

Iz prepiske tužitelja i tuženoga tijela u spisima predmeta proizlazi da je tužitelj bio u višekratnom kontaktu sa tuženim te da je podnio prigovor jer nije u zakonom propisanom roku

zaprimio odgovor na svoje predstavke u povodu kojeg je doneseno osporeno rješenje.

Odredbom članka 59. Zakona o pravu na pristup informacijama propisan je način postupanja po predstavkama te je prema stavku 1. propisano da inspektori postupaju po predstavkama na rad tijela javne vlasti vezano uz primjenu tog Zakona, a prema stavku 2. istoga članka Zakona propisano je da je inspektor dužan razmotriti podnesenu predstavku.

Iz sadržaja spisa predmeta kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je povjerenica za informiranje kontaktirala kako tijelo javne vlasti (KBC R.) tako i tužitelja te da je tužitelj kao podnositelj bio upoznat sa poduzimanjem radnji u postupku sukladno odredbi članka 59. stavka 3. citiranog Zakona.

Imajući na umu izloženo proizlazi da je tuženo tijelo postupilo u skladu s odredbom članka 59. Zakona o pravu na pristup informacijama koji uređuje postupanje po predstavkama i o navedenom obavijestilo podnositelja predstavke, iako izvan primjerenih rokova za postupanje čega je i samo tuženo svjesno te prihvaća u svojem odgovoru navedene prigovore tužitelja kao realno i osnovano navedene.

Na osnovi izloženog ovaj sud zaključuje da je tuženo tijelo u bitnome postupilo prema mjerodavnim odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama i poduzelo sve radnje u okviru svoje nadležnosti te je o tome obavijestilo tužitelja kao podnositelja iz čega proizlazi da sud ne nalazi povreda zakona na štetu tužitelja te nije našao osnove niti za poništenje niti za oglašavanje ništavom utuženog rješenja.

Kako ni ostali prigovori iz tužbe nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari to sud nije našao osnove da osporeno rješenje uz obrazloženje kakvo je njime dano, ocijeni nezakonitim pa je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12. i 152/14.) odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 4. prosinca 2015.

Predsjednica vijeća
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.